

Niebieska sukienka

Autor: Bartosz Sokół

nie wygłosiła w życiu żadnego kazania
zbyt słaba, by śpiewać w kobiecym chórze
zbyt krucha nawet na służbę sprzątaną
i na ogródek przy kościelnym murze
żaden pożytek z niej podczas kolekty
wrzucała na tacę jakieś marne grosze
mówiła - człowiek nawet jeśli biedny
to w swoim Bogu wszystko ma i może
ostatnioławkowa, szara, przeciętna
bezproduktywna znawczyni leków
ot, staruszka, czysta i odświętna
w niebieskiej sukience sprzed paru wieków
niewielu, witając, ścisnęło jej rękę
tylko stróż, otwierając codziennie drzwi
wchodziła zawsze w niebieskiej sukience
jakby niosąc na plecach ciężki krzyż
dreptała powoli do pierwszego rzędu
ze starą chusteczką w pomarszczonej dłoni

zaczynając od pierwszego, cichego szeptu
jakby szukała w myślach broni
w pustym kościele toczyła swą wojnę
słyszając huk piekieł ponad rzędami ław
babcię serce - czyste i spokojne
krwawiło mocno z modlitewnych ran
czasami martwa cisza zapadała w sali
i słyszeć było tylko ciche krople łez
stróż razem z żoną stali gdzieś w oddali
czekając, aż babcię zmorzy znowu sen
na pogrzebie zmarzli pocierając ręce
i nikt nie płakał tylko stary stróż
leżała spokojnie w niebieskiej sukience
tej starej, odświętnej, w szlaczki róż
zabrzmiało wreszcie "amen" pastora
ktoś hymn zaśpiewał, spuszczone trumnę
rzucano kwiaty, bo trzeba i szkoda
zbyt drogie, zbyt sztuczne, zbyt szumne
w następną niedzielę już nikt nie pamiętał
kościelny pociąg ruszył znów w drogę
znów konferencje, spotkania i święta
ktoś pokutował, ktoś spotkał się z Bogiem
jakiś młody człowiek dziękował kaznodziei
że ten przyprowadził go do Chrystusa
gdy leżał w rynsztoku, bez znaku nadziei

usłyszał wiadomość o łasce Jezusa
stał później na środku i mówił o sobie
tłumiąc wzruszenie i wstydząc się łez
mówił - od zawsze kłóciłem się z Bogiem
wybrałem alkohol, zabawę i seks
rok temu staruszka - kontynuował
gdy chciałem ją okraść i pobić
szepnęła cicho cztery słowa:
- synu, będę się modlić...!
nie umiałem zapomnieć - mówił przez łzy
jej smutnych oczu i starych dłoni
wryły się we mnie, skradły mi sny
wiedziałem, że ktoś się o mnie modli
muszę ją znaleźć - dodał z przekonaniem
chcę podziękować i spłacić dług
stała się dla mnie boskim przesłaniem
- skończył nie znając lepszych słów
chcieli mu pomóc znaleźć tą kobietę
jak wyglądała? - zapytał stróż
- pamiętam tylko niebieską sukienkę
taką wiekową, w szlaczki róż